

POMPIKOWE DOMOWE PRZEDSZKOLE

ROZWIJANIE KOMUNIKACJI I WSPÓŁDZIAŁANIA (zabawy dla dzieci z autyzmem) Cz. II

Proponuję kolejne▯ zabawy rozwijające▯ umiejętności:

- * tworzenia wspólnego pola uwagi,
- * nawiązywania kontaktu wzrokowego,
- * obserwowania czynności wykonywane przez inne osoby,
- * naprzemienności

i inne ważne umiejętności niezbędne do prawidłowej komunikacji i współdziałania.

1.CZEGO BRAKUJE? (ćwiczenie pamięci wzrokowej, rozwijanie teorii umysłu).

Potrzebne są figurki zwierzątek lub zestaw 5 – 7 przedmiotów (np. plastikowe owoce), worek płócienny lub pudełko z przykrywką.

Wszystkie przedmioty pokazujemy dziecku, nazywamy i ustawiamy przed nim. Następnie chowamy przedmioty i wykładamy ponownie, jeden zostawiając w pudełku lub w worku. Pytamy dziecko „Czego brakuje?”. Zadaniem dziecka jest nazwać przedmiot. W kolejnej rundzie – dziecko chowa przedmiot dla rodzica.

(Początkowo można zacząć zabawę od 2,3 przedmiotów. W kolejnym etapie możemy chować po 2 przedmioty).

2.POZYTYWKA.(uczy wyodrębniania dźwięków z otoczenia, koncentracji na mowie oraz rozumienia zasady – „widzieć znaczy wiedzieć”).

Potrzebna jest pozytywka, timer lub grająca kartka, dwa pudełka lub miski. Pokazujemy dziecku przedmiot (np. pozytywkę) i demonstrujemy dźwięk, który wydaje. Następnie ukrywamy go pod jednym z dwóch pudełek i czekamy na reakcję dziecka. Zadaniem jest odnaleźć grający przedmiot. Potem chowamy przedmiot gdy dziecko nie patrzy.

Innym razem ustawiamy pudełka daleko od siebie lub ukrywamy przedmiot w pokoju bez użycia pudełek. Wprowadzamy zmianę ról – dziecko chowa a rodzic szuka. Do pomocy dziecku w ukrywaniu pozytywki można wykorzystać drugiego rodzica lub inne dziecko.

3.ZGADNIJ NA CO PATRZĘ.(dziecko uczy się, że kierunek patrzenia niesie informację. Odczytywanie kierunku spojrzenia związane jest z rozumieniem intencji i pragnień innych osób czyli rozumieniem teorii umysłu).

Można bawić się bez pomocy lub wspierając dziecko zdjęciami domowych przedmiotów.

Rodzic w sposób wyraźny spogląda (lub wskazuje palcem) na przedmiot w pomieszczeniu (np. lampę lub zegar). Dziecko ma zgadnąć na co patrzy rodzic. Nazywa przedmiot lub wskazuje odpowiednie zdjęcie, które leży przed nim. Następnie rodzic zgaduje, na co patrzy dziecko lub co pokazuje.

4.WOREK ROZMAITOŚCI.

Potrzebny jest worek płócienny lub poszewka na poduszkę i drobne przedmioty o różnych kształtach (łyżeczka, klocek, piłeczka, itp.), zdjęcia przedmiotów lub ich rysunki.

Podajemy dziecku pojedynczo przedmioty, aby mogło ich dotknąć a następnie wrzucić do worka. Każdy z nich nazywamy. Na stole układamy zdjęcia tych przedmiotów. Losujemy **naprzemiennie** rzeczy bez zaglądania do worka. Wyjęty przedmiot umieszczamy na jego zdjęciu lub rysunku. Możemy również wyznaczać przedmiot, który dziecko ma odszukać podając jego nazwę lub kładąc przed dzieckiem jedno wybrane zdjęcie.

5.CO POWSTANIE Z PUDEŁKA? (zabawa symboliczna).

Potrzebne są kartonowe pudełka średniej wielkości np. po butach. Zabawki ; auta, misie, filiżanki. Siadamy z dzieckiem na podłodze. Prezentujemy pudełko i pokazujemy jak można je przekształcić. Bawiąc się w garaż pokazujemy jak go zrobić, otwierając lub wycinając jedną ściankę z pudełka, i jak wjeżdża do niego auto. Oczekujemy aby dziecko zrobiło to samo. Podobnie postępujemy w innych zabawach: pudełko – stół, pudełko – łóżeczko, pudełko – domek, pudełko – buda.

Innym razem dajemy dziecku wybór: bawimy się w garaż czy kładziemy misia spać? Pokazujemy dziecku misia i auto, czekamy na wybór poprzez wskazanie.

Innym razem pokazujemy dziecku ilustracje stolika lub garażu i prosimy by wybrało zabawę i przyniosło potrzebne przedmioty, np. auto lub misia.

Można wykorzystywać jednocześnie oba pudełka robiąc np. stolik i łóżeczko.

6. JAZDA PO DESCE. (uczy naprzemienności i współpracy).

Potrzebna jest drewniana deska o długości ok. 50 – 60 cm, mały samochodzik, który może jechać po desce i drewniany klocek. Kładziemy deskę między sobą a dzieckiem na stole lub na podłodze. Stawiamy samochód na lekko uniesionej desce i pokazujemy, że będzie jechał do dziecka. Zachęcamy aby Nan nas popatrzyło za nim puścimy do niego samochód. Następnie prosimy aby dziecko puściło samochód do nas, unosząc deskę ze swojej strony i tworząc spadek w naszym kierunku.

Innym razem wprowadzamy klocek jako podpórkę pod deskę lub opieramy deskę o kanapę. Jedna osoba puszcza autko a druga łapie. **Pamiętajmy o zmianie ról.**

7. CO TO MOŻE BYĆ?

Na kartce dorosły rysuje fragment rysunku (pień drzewa, koła samochodu, dach domu) następnie przekazuje kredkę lub mazak dziecku prosząc by dokończyło obrazek. Zadaniem dziecka jest skończyć rysunek i nazwać to co narysowało.

Innym razem na kartce rysuje konkretny rysunek, w którym brakuje jakiegoś elementu (np. dom i komin oraz prosimy o dorysowanie dymu). Dziecko wymyśla co jeszcze może dodać do ilustracji. Gdy dziecku trudno jest wymyślić co narysować podpowiadamy – narysuj słońce (lub coś co świeci na niebie), narysuj parasol (lub coś co nosimy, gdy pada deszcz).

